

Конституційному суду України
м. Київ, вул. Жилянська, 14
01033

Дармонук Тарас Романович

Конституційне звернення про офіційне тлумачення ст. 41 Конституції України.

Конституція України закріпила норму права володіти, користуватись і розпоряджатись своєю власністю, ніхто не може бути позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

У зв'язку з неоднозначним застосуванням положень Конституції України (ст. 41) закону України «Про виконавче провадження», ст. 6, 49 ч. 1 п.8, ст. 11 Закону України «Про захист прав споживачів» прошу Конституційного суду України надати офіційне тлумачення положень ст. 41 Конституції України.

Відповідно до рішення міськрайонного суду області у справі № від року судом постановлено стягнути з в користь ПАТ «Ощадбанк України» суму боргу євро по кредитному договору № Договором № передбачено виконання обов'язку позичальником щомісячно, в певній сумі.

судом в рішенні від року не зазначено за який конкретно період часу виник «борг» та його складові – борг по кредиту, по відсотках, пеня, тощо.

Але і договором кредиту суми оплати відсотків не встановлено, що тягне за собою недійсність договору кредиту, рішенням міськрайсуду частково договір кредиту визнано недійсним.

року апеляційний суд області змінив рішення міськрайсуду від і в резулятивній частині розшифрував суму боргу євро, що складається :

- євро – борг по тілу кредиту ;
- євро – відсотки річних.

Це при тому, що договором кредиту суми відсотків річних не встановлені, є тільки встановлена відсоткова ставка і в цій частині судом договір кредиту визнано недійсним.

Апеляційний суд області також в своєму рішенні не керувався договором кредиту і не встановив за який конкретно місяць часу виник борг і в якій сумі, крім того рішення прийнято в користь стягувача, що ліквідований в лютому року, а рішення прийнято у вересні.

Надати роз'яснення рішення суду суд відмовився.

До державної виконавчої служби міжрайонного управління юстиції поступив виконавчий лист про стягнення суми боргу по тілу кредиту – євро, без зазначення часу коли виник борг.

На час, що був виданий виконавчий лист повністю виконав свої зобов'язання перед банком, повернув кредит повністю у строки, що передбачено договором – жовтень року.

Державний виконавець в постанові від року пропонує погасити борг добровільно і надати як докази – фінансові квитанції оплати.

Оскільки в судових рішеннях не вказано період виникнення боргу, подає до виконавчої служби всі квитанції банку по яких він погасив кредит повністю за весь час дії договору року по року згідно яких доказує, що боргу немає.

Державний виконавець відмовляється приймати подані квитанції, а вимагає подати одну квитанцію на суму, що є у виконавчому листі. (лист № від р.)

Але за таких обставин порушується право власності який отримав кредит євро, згідно квитанції банку повернув його повністю в сумі євро, а у нього вимагають ще оплатити євро.

Таким чином замість отриманого кредиту в євро вимагають повернути в сумі євро євро, що є вимогою оплати коштів понад зобов'язання, що встановлені договором та порушення права володіти своїми коштами і є протиправним позбавлення прав власності, такі дії порушують і ст. 11 Закону України «Про захист прав споживачів», де чітко аргументовано норму права «кредитор не вправі вимагати стягнення будь-яких сум, не зазначених у договорі про надання споживчого кредиту».

Як вище зазначено суд відмовився дати роз'яснення, щодо виконання його рішення.

Наведене свідчить про суперечливу практику застосування положень ст. 41 Конституції України у справі , що призведе до порушення мого конституційного права на захист власності та його непорушності.

Вважаю, що офіційного тлумачення потребує ст. 41 Конституції України в частині права кожного володіти і користуватись своєю власністю, ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Оскільки дії виконавчої державної служби при виконанні судового рішення порушують права ; направлені на позбавлення права власності в грошових коштах євро, що є порушення прав власності та норми Конституції України, порушенням прав споживача

Прошу офіційного тлумачення, що наявність фінансових документів банку (квитанції) згідно яких банк отримав грошові кошти від позичальника, в яких відповідно до інструкції НБУ № 174 п.п. 1.2, 1.3, 1.4, 1.12, 1.14 зазначено суму і цільове призначення платежу є доказом відсутності боргу і виконання позичальником своїх зобов'язань.

На підставі викладеного, ст. ст. 13, 94 закону «Про конституційний суд України»

Прошу суд :

1. Дати офіційне тлумачення положення ст. 41 Конституції в частині :

«Кожен має право володіти, користуватись і розпоряджатись своєю власністю.

Ніхто не може бути протиправно позбавлений власності. Право приватної власності є непорушним».

У ситуації, коли позичальник виконавши свої зобов'язання по кредитному споживчому договорі надає фінансові документи, видані банком, про виконання ним зобов'язань, а ці фінансові документи не приймаються як докази.

09.01.2015р.

Дармонук Т.Р.